

XIII

Eph. 4 hanc recipit cū reformatō t renouat. Autē
air spū mentis vestre: nō ibi duas res intelligi
voluit: quasi aliud sit mens: aliud spūs men-
tis. Sed quia oīs mens spūs est: nō aut omnis
spūs mens est. Et enī spūs t deus: qui reno-
uari non potest: quia nec veterascere potest.
Dicis etiam spūs in hōse qui mens non sit: ad
quē pertinent imaginationes similes corporo-

1. Cor. 14 De quo dicit ad corinthios: vbi dicit. Si autē
orauero lingua: spūs meus orat: mens autē
mea in fructuosa est. Hoc enī ait: qn̄ id qd̄ dici
tur nō intelligit: quia nec dici potest: nō cor-
poraliū vocum imagines sonū oīs in spūs co-
gitatione pueniant. Dicitur t hoīs anima spī

Job. 59. ritus. Unde est in euāgelio. Et inclinato ca-
pite tradidit spm̄: quo significata est mors cor-
poris: anima exēcte. Dicitur spūs etiam pe-
coris: qd̄ in ecclesiaste libro salomonis aper-
tissime scriptum est. vbi ait. Quis scit spūs fi-
lioꝝ hoīs si ascender ipse sursum: t spūs peco-

Gen. 7. ris si descendet ipse deoꝝ in terrā. Scriptū
est etiam in genesi vbi dicit diluvio mortuam
vniuersam carnē que habebat in se spūm̄ vite.
Dicit spūs etiam ventus: res apertissime cor-
poralis. Unde illud in psalmis. Ignis: gran-
do: nix: glacies: spūs tempestatis. Quia ergo
tot modis dicit spiritus: spūm̄ mentis dicere
voluit eum spūm̄ que mens vocatur. sicut ait

Colo. 2 etiam idem apostolus. In expoliatiōe corpo-
ris carnis. Non duas vtqz res intelligi voluit
quasi aliud sit caro: aliud corpus carnis. Sed
quia corpus multarum rerum nomē est: qua-
rum nulla est caro. Nam multa sunt excepta
carne corpora celestia t corpora terrestria.
Corpus carnis dixit: corpus quod caro est.
Sic itaqz spūm̄ mentis eum spūm̄ que mens
est: alibi quoqz apertius etiam imaginē noīa-

Colo. 3. uit: scz alijs verbis idipm̄ p̄cipiens. Expolian-
tes vos inquit veterem hoīem cū actibus ei
induite nouū qui renouat in agnitionem dei
fm̄ imaginem eius qui creauit euz. Qd̄ ergo

Eph. 4 ibi legitur. Induite nouū hoīem q fm̄ deum
Colo. 3. creatus est: hoc isto loco. Induite nouū hoīez
qui renouat fm̄ imaginem eius q creauit eū
Ibi aut ait. fm̄ deum. hic vero fm̄ imaginem
eius qui creauit eum. Pro eo vero quod ibi

Eph. 4 posuit. In iusticia t sanctitate veritatis. hoc
Colo. 3 posuit hic. In agnitionē dei. It ergo ista re-
nouatio reformatioꝝ mentis fm̄ deum. vel
fm̄ imagineꝝ dei. Si ideo dicit fm̄ deū: ne fm̄
aliam creaturā fieri putetur. Ideo autē fm̄
imagineꝝ dei: vt in ea re intelligatur fieri hec
renouatio: vbi est imago dei: id est in mente.
Quādmodū dicimus fm̄ corpus mortuum:

nō fm̄ spūm̄ eum qui de corpore fidelis t ius-
tus abscedit. Quid enī dicimus fm̄ corpus
mortuū: nō corpore vel in corpore: nō anima
vel in anima mortuū. Aut si dicamus: fm̄ cor-
pus est pulcer: aut fm̄ corpus fortis. nō sc̄m̄
animū: quid est aliud q̄s corpe nō animo pul-
cer aut fortis est. Et innumerabiliter ita loq-
mur. Non itaqz sic intelligamus: fm̄ imaginē **Colo. 3.**
eius qui creauit eum: quasi alia sit imago fm̄
quā renouat: nō ipsa que renouat.

Quid sit inter regenerationē baptisi et
renouationem qua pficitur de die in diem in
agnitione dei. **Ca. XVII.**

Ane ista renouatio nō momēto uno
fit ipsius p̄uerionis: sic ut momento
uno fit illa in baptismo renouatio re-
missione oīm̄ peccatorꝝ. Neqz em̄ vel vnum
qntulūcūqz remanet: qd̄ nō remittat: s̄ quē
admodū aliud est carcere febribus: aliud ab in-
firmitate que febribus facta est reualescere.
Itēqz aliud est infixum telum de corpore des-
mere: aliud vulnus qd̄ eo factū est secūda cu-
ratione sanare: ita p̄ma curatio est cām̄ remo-
uere languoris: qd̄ p̄m̄ fit indulgentiā pec-
catorꝝ: secūda ipm̄ sanare languore: qd̄ fit pau-
latim pficiendo in renouatione huius imagi-
nis: qd̄ demonstrant in psalmo vbi legit. Qui

p̄pitius fit oīm̄ iniquitatibus tuis: quod
fit in baptismo. Deinde sequitur. Qui sanat
oīs languores tuos: qd̄ fit quotidianis acces-
sibus: cū hec imago renouat. De qua re apl's

aptissime locutus est dicens. Et si exterior ho-
mo noster corrumpit: sed interior renouat de
die in diem. Renouat aut in agnitione dei: b̄
est in iusticia t sanctitate veritatis: sicut se se-
babent apostolica testimonia: que paulo ante
comemorauit. In agnitionē igit dei: iusticia
t sanctitate veritatis: qui de die in diē pfici-
endo renouat: trāffert amorē a tpaibus ad

eterna: a visibilib̄ ad intelligibilia: a carnali-
bus ad spiritualia: atqz ab istis cupiditatē fre-
nare atqz minuere: illisqz se charitate alligare
diligenter insistit. Tantū autem facit: quan-
tū diuinitus adiuuat. Dei quippe sententia ē.

Sine me nihil potestis facere. In quo pfec-
tū accessu tenentē mediatoris fidem cum dies

vite huius vltimus quēqz compererit: perdu-
cendus ad deū quem coluit: t ab eo perficien-

dus excipiet ab angelis sanctis incorruptibile
corpus in fine seculi: nō ad penam sed ad glo-
riam recepturus. In hac quippe imagine tūc
perfecta erit dei similitudo: quando dei perse-
cta erit vissio. De qua dicit apostolus paulus. **1. Cor. 15.**

Gldeamus nunc per speculum in enigmate:

Liber

2. Cor. 3 tunc autem facie ad faciem. Item dicit. Nos autem reuelata facie gloriam domini contemplantes in eamdem imaginem transformamur de gloria in gloria tanquam a domini spiritu: hoc est quod fit de die in diem.

¶ Job. 3 bene proficiens. Apud autem iohannes. Dilectus simus inquit nunc filii dei sumus: et nondum apparuit quod erimus. Scimus quia cum apparet similes ei erimus: quoniam videbimus eum sicut est. Hinc apparet tunc in ista imagine dei fieri eius plena similitudinem: quando cius plena perceperit visionem.

Possit etiam hoiem corpore imaginem dei accipere: namque verbum caro factum est: cuius immortalitatem oes sancti conformabuntur. Sa. XVIII.

Quam possit hoca iohanne apostolus etiam quod de immortalitate corporis dictum videtur. Et in hac quaque similes erimus deo sed tantummodo filio quia solus in trinitate corpus accepit: in quo mortuus resurrexit: atque id ad superna peruerxit. Nam dicit etiam ista imago filii dei: in qua sicut ille immortale corpus habebimus: conformes facti in hac parte: non prius imaginis: aut spiritus sancti: sed tantum filii: quia

Job. 5 de hoc solo legitur: et fide sanissima accipitur. Verbum caro factum est: propter quod apostolus Roma. 8 Quos autem inquit preceperit et predestinavit conformes fieri imaginis filii sui: ut sit ipse primogenitus in multis fratribus. Primogenitus utique a mortuis: nam cuncte apostoli: qua morte seminata est caro eius in cōtumelia: resurrexit in gloria. Secundum hanc imaginem filii cui pro immortalitatem transformamur in corpore: etiam

Ibidem illud agimus quoddicet id est apostolus. Sicut portauimus imaginem terreni: portemus et imaginem eius qui de celo est: ut scilicet nam adam mortales fuimus: nam christum immortales nos futuros fide vera et specula: firmaque tenemus. Sic enim nunc eandem imaginem portare possumus: nondum in visione: sed in fide: nondum in re: sed in spe. De corporis quippe resurrectione tunc loquebat apostolus cum hec diceret.

Qua sui parte homo ad imaginem et similitudinem dei factus sit. ad quam proficiendo renouatur.

Capitulum XIX.

a. Vero illa imago de qua dictum est. Faciamus hoiem ad imaginem et similitudinem nostram: quia non dictum est ad mea vel ad tuam: ad imaginem trinitatis factum hoies credimus: et contra potuimus inuestigatone comprehendimus. Et ideo nam hanc potius et illud intelligendum est: quod ait apostolus iohannes. Similes ei erimus: quoniam videbimus eum sicut est: quod

Job. 3 de illo dixit de quo dixerat: filii dei sumus. Et immortalis carnis illo perficie momento re-

surrectiois: de qua ait apostolus paulus. In ictu oculi s. Cor. 15

li: in nouissima tuba: et mortui resurgent incorrupti et nos immutabimur. In ipso natu ictu oculi ante iudicium resurget in virtute: in incorruptione: in gloria corpus spirituale quod nunc seminatur in infirmitate corruptione: et tumelia corpus animale. Imago vero que renouatur in spiritu mentis in agnitione dei: non exterius sed interius de die in die ipsa proficiet visione que tunc erit post iudicium: facie ad faciem: nunc autem proficit per speculum in enigma. Propter cuius perfectionem dictum intelligendum est: similes ei erimus quoniam videbimus s. Cor. 15

eum sicut est. Hoc ei donum tuum nobis dabitur cum dictum fuerit. Venite benedicti patris mei possidete paratum yobis regnum. Tunc quippe tolleretur impius ut non videat claritatem domini: quoniam ibunt sinistri in supplicium eternum: euntibus dextris in vitam eternam. Hec est autem sicut ait scriptura vita eterna: ut cognoscant te inquit unum verum deum: et quem misisti Iesum Christum. Hanc contemplationem sapientiam quam proprie puto in litteris sanctis a scientia distinctam: sapientiam nuncupari ducebat hominis: que quidem illi non est nisi ab illo cuius participatione vere sapiens fieri mens rationalis et intellectualis potest. Cicero comedans in fine dialogi hortensij. Que nobis inquit dies noctesque considerantibus ac ventibusque intelligentia que est mentis acies caudentibusque ne quando illa hebescat: id est in phobia viuentibus magna spes est. Aut si hoc quod sentimus et sapiimus mortale et caducum est: iocundum nobis per functis munibushumanis occasum: neque molestia extinctionem et quasi quietem vite fore. Aut si ut antiquis philosophis maximis longeque clarissimis placuit eternos animos ac dinos habemus: sic existimandum est quo magis his fuerint semper in suo occursum: id est in ratione et inuestigandi cupiditate: et quo minus se admiscuerint atque implicuerint hominum vitiis et erroribus hoc vel his facilitate ascensum et redditum in celum fore. Deinde addens hanc ipsam clausulam repetendoque munorem finiens. Quapropter inquit ut aliqui terminetur oratio: si aut extinguitur tranquille volumus cum his artibus vivere: aut si ex hac in aliam haud paulo meliorem domum sine mora demigrare: in his studiis nobis omnis opera et cura ponenda est. hic miror: hoiem tantum ingenij: persuctis munibushumanis: hominibus in philosophia viuentibus: que contemplatione veritatis beatos facit: iocundum permittere occasum: si hoc quod sentimus et sapimus mortale et caducum est: quasi hoc moriat et intercidat quod non diligebamus: vel potius quod atrociter odera